Prima atestare documentara a zonei o avem din perioada anilor 1522-1523, când domnitorul Radu de la Afumaţi da în stăpânire o suprafaţa importanta lui Neagu cu Fraţii săi si cu fiii săi"(Documente privind istoria României, Veacul XVI, B. Tara Românească,doua atestare apare in anul 1552 când domnitorul Mircea ai V-lea Ciobanul ii da stăpânire in zona iui „Tatu! comis si cu fii lui" (Documente privind Istoria României, Veacul XVI,B. Tara Românească, volumul III - ed. Academiei R.P.R), in document apărând denumirea de„Biseoca".
În secolele XVI-XVII pe hotarul actual al Bisocii, existau proprietăţi boiereşti, mânăstireşti, precum si oameni liberi. Din lipsa de documente, in primele doua secole ale existentei sale, nu se cunoaşte precis care a fost întinderea Bisocii, dar la sfârşitul sec. al XVIII-lea, in lucrarea generala a lui F.C. Bouer, Bisseika (Bisoca) aparţinea judeţului Buzău, apărând ca un cătun cu menţiunea ca era aşezare părăsita. De asemenea, in harta de la 1700 a străbunicului lui Constantin Cantacuzino, pe actualul hotar nu apare nici o aşezare. Localitatea apare abia in harta austriaca a lui Spicht Olwist din anii 1790-1791, cu denumirea de „Biszonca", iar in harta rusească din 1835, Bisoca apare sub denumirea de„Biseveca" împreuna cu doua sate alăturate.
Abia in 1864, intr-o harta, cât si in „Dicţionarul geografic al României" de George Lahovari din 1898, apar 7 din cele 9 sate ale comunei. Tot in dicţionarul lui Lahovari, apare menţionata scoală ca fiind fondata in 1890, scoală de băieţi, cu un singur invatator. „Bisoca - munte însemnat, pe hotarul intre Buzău si Rm. Sărat; are 973 metri înălţime... Dintr-o coasta a sa : Piatra-Cateiei, este pârâiaşul Peceneaga al cărui nume ne aminteşte de vechii Pecenegi sau Pacinati - popor migrator din familia popoarelor turcice, cari a trecut in migratiune prin estul si sud-estul Europei... probabil ca tribul Pecenegilor-Bisini sa fi lăsat numele muntelui Bisoca, când au trecut pe aici in tara Oltului"- G. I. Lahovari